

Talousvaliokunta

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi hiilen energiakäytön kieltämisestä ja oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa annetun lain 1 luvun 2 §:n muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi hiilen energiakäytön kieltämisestä ja oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa annetun lain 1 luvun 2 §:n muuttamisesta (HE 200/2018 vp): Asia on saapunut talousvaliokuntaan mietinnön antamista varten. Asia on lisäksi lähetetty perustuslakivaliokuntaan ja ympäristövaliokuntaan lausunnon antamista varten.

Lausunnot

Asiasta on annettu seuraavat lausunnot:

- ympäristövaliokunta YmVL 41/2018 vp
- perustuslakivaliokunta PeVL 55/2018 vp

Asiantuntijat

Valiokunta on kuullut:

- hallitusneuvos Anja Liukko, työ- ja elinkeinoministeriö
- lakimies Heikki Vestman, Energiavirasto
- johdon konsultti Risto Leukkunen, Huoltovarmuuskeskus
- yhdyskuntatekniikan päällikkö Paavo Taipale, Suomen Kuntaliitto
- johtaja Maiju Westergren, Helen Oy
- toimitusjohtaja emeritus Hannu Linna, Vaasan Sähkö Oy
- asiantuntija Kati Ruohomäki, Elinkeinoelämän keskusliitto EK ry
- johtaja Jari Kostama, Energiateollisuus ry
- asiantuntija Tuuli Hietaniemi, Suomen itsenäisyyden juhlarahasto Sitra
- suojeluasiantuntija Otto Bruun, Suomen luonnonsuojeluliitto ry

Valiokunta on saanut kirjallisen lausunnon:

- Bioenergia ry

Valiokunnan mietintö TaVM 33/2018 vp

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki hiilen energiakäytön kieltämisestä. Esityksen mukaan hiilen käyttö sähkön tai lämmön tuotannon polttoaineena olisi kielletty 1 päivästä toukokuuta 2029. Kiellosta olisi kuitenkin poikkeuksia sähkön ja lämmön tuotannon huoltovarmuuden ja toimitusvarmuuden turvaamiseksi. Kiellon vastaisesta hiilen käytöstä määrättäisiin seuraamusmaksu.

Lisäksi esityksessä ehdotetaan, että oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa annettuun lakiin liittäisiin viittaus lakiin hiilen energiakäytön kieltämisestä.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian.

VALIOKUNNAN PERUSTELUT

Ehdotuksen lähtökohdat

Ehdotus kivihiilen energiakäytön kieltämisestä on osa laajempaa energia- ja ilmastopolitiikan kokonaisuutta, jonka tavoitteena on asteittainen luopuminen fossiilisista polttoaineista ja ilmastotavoitteiden saavuttaminen. Ehdotuksen taustalla ovat kansainvälisen, EU-tason ja kansallisen tason tavoitteet. Ehdotusta on arvioitava osana energiapolitiikan strategisen tason linjausten ja lainsäädäntöinstrumenttien muodostamaa kokonaisuutta. Hiilen käytöstä luopuminen perustuu jo hallitusohjelmaan ja sittemmin kansallisessa energia- ja ilmastostrategiassa linjattuihin tavoitteisiin ja toimenpiteisiin.

Hiilen käytöstä luopuminen edesauttaa sekä ilmastolle haitallisten kasvihuonepäästöjen että pienhiukkaspäästöjen määrän vähentämistä Suomessa. Samalla nyt ehdotettu sääntely auttaa varautumaan päästökauppasektorin tulevaan päästövähennystavoitteen kiristymiseen. Asialla on siten läheinen yhteys myös päästökaupan kehittämiseen ja päästökauppalain uudistukseen (HE 228/2018 vp — TaVM 26/2018 vp).

Ehdotus voidaan nähdä toisaalta osana energiajärjestelmän vähähiilisyyttä, toisaalta laajemmin tervettä elinympäristöä ja uusia energialähteitä edistävänä. Ehdotuksella on liittymä myös bioenergiaan ja kiertotalouteen liittyviin innovaatioita ja investointeja koskeviin tavoitteisiin.

Talousvaliokunta pitää ehdotusta perusteltuna ja puoltaa esitykseen sisältyvien ehdotusten hyväksymistä muuttamattomina.

Keskeiset ehdotukset

Esityksessä kiellettäisiin kivihiilen energiakäyttö 1 päivästä toukokuuta 2029 alkaen. Kielto kohdistuisi päästökauppalain soveltamisalaan kuuluiin voimalaitoksiin ja lämpölaitoksiin. Kielto kattaisi käytännössä lähes kokonaan hiilen energiakäytön Suomessa.

Valiokunnan mietintö TaVM 33/2018 vp

Kiellon valvonta kuuluisi Energiaviraston toimialaan, ja valvonta toteutettaisiin osana päästö-kauppalaan noudattamisen valvontaa. Kiellon rikkominen olisi sanktioitu seuraamusmaksulla, ja Energiaviraston asiaa koskevista päätöksistä olisi valitusoikeus markkinaoikeuteen.

Hiilen käyttö olisi 1.5.2029 jälkeen edelleen sallittua tilanteissa, joissa lämmön tai sähkön tuotannon huoltovarmuus tai toimitusvarmuus tätä edellyttää. Hiilen käyttö olisi niin ikään sallittua teollisissa prosesseissa, kuten teräksen ja sementin valmistuksessa sekä kemianteollisuudessa. Soveltamisalan ulkopuolelle jäisi myös pienimuotoinen energiakäyttö esimerkiksi museorautateillä ja höyrylaivoilla.

Perustuslakivaliokunnan lausunto

Esityksen arvioinnissa yhdeksi keskeisistä näkökohdista on muodostunut ehdotusten suhde perustuslain omaisuudensuojan ja elinkeinonvapauden sääntelyyn. Ehdotus merkitsee rajoituksia niin perustuslain 15 §:ssä säädettyyn omaisuudensuojaan kuin 18 §:ssä säädettyyn elinkeinonvapauteen. Perustuslakivaliokunta on arvioinut esitystä lausunnossaan PeVL 55/2018 vp — HE 200/2018 vp.

Esitetyt rajoitukset on suhteutettava esityksellä tavoiteltaviin merkittävinä pidettäviin ilmaston ja ympäristön suojeluun liittyviin ja siten perustuslain 20 §:ään kiinnittyviin tavoitteisiin. Perustuslakivaliokunta on katsonut, että esityksen tavoitteet, jotka liittyvät paitsi kansalliseen energia- ja ilmastopolitiikkaan myös Pariisiin ilmastopöytäkirjaan ja Euroopan unionin ilmastopolitiikkaan, sopivat hyvin yhteen perustuslain 20 §:n vastuuta ympäristöstä koskevan perusoikeuden kanssa.

Perustuslakivaliokunta on katsonut, että esityksen merkitsemä perustuslain 18 §:ään kohdistuva rajoitus elinkeinonvapauteen on hyväksyttävä ja oikeasuhtainen. Sekä esityksen perusteluissa että perustuslakivaliokunnan lausunnossa on viitattu perustuslakivaliokunnan käytännössä usein toistettuun seikkaan, että yritykset ja elinkeinonharjoittajat eivät voi perustellusti odottaa elinkeinotoimintaansa sääntelevän lainsäädännön pysyvän muuttumattomana. Perustuslain omaisuudensuojan kannalta perustuslakivaliokunta on niin ikään katsonut, että esitykseen sisältyvät rajoitukset ovat paitsi hyväksyttäviä myös oikeasuhtaisia. Perustuslakivaliokunta on antanut esityksen arvioinnissa erityistä merkitystä sille, että rajoitus kohdistuu kaikkiin energialaitoksiin yleisesti ja lakiin sisältyy pitkä siirtymäaika, joka mahdollistaa toiminnan uudelleenjärjestämisen ennen rajoitusten voimaantuloa. Perustuslakivaliokunta on katsonut, että lakiehdotukset voidaan käsitellä tavallisen lain säätämisyhteisyydessä.

Edellä kuvatut omaisuudensuojan ja elinkeinonvapauden liittyvät näkökohdat ovat nousseet esille myös talousvaliokunnan asiantuntijakuulemisen yhteydessä. Talousvaliokunnan toimialaan ei kuulu ehdotuksen perustuslainmukaisuuden arviointi, ja valiokunta viittaa tältä osin edellä kuvattuun perustuslakivaliokunnan lausuntoon. Talousvaliokunta kiinnittää kuitenkin tässä yhteydessä huomiota myös siihen, että kivihiileen liittyneitä investointeja ja toimintaympäristön muuttumista koskevia näkökohtia voidaan osaltaan huomioida jäljempänä käsitellyn energiatuki-ohjelman yhteydessä.

Valiokunnan mietintö TaVM 33/2018 vp

Ehdotuksen tavoitteet, vaikutukset ja vaihtoehdot

Talousvaliokunta korostaa, että ehdotus on nähtävä osana kokonaisuutta, jolla pyritään varmistamaan, että Suomi luopuu asteittain fossiilisten polttoaineiden käytöstä energian tuotannossa ja siirtyy kohti päästötöntä energiajärjestelmää. Välillisesti ehdotus voidaan nähdä keinona edistää energiamurrosta ja uusiutuvaan energiaan liittyviä innovaatioita ja investointeja.

Ympäristövaliokunta on esitystä koskevassa lausunnossaan (YmVL 41/2018 vp — HE 200/2018 vp) käsitellyt laajasti ehdotuksen taustalla olevia ilmastopolitiikkaan liittyviä tavoitteita ja pitänyt ehdotettua kieltoa oikeasuuntaisena ja johdonmukaisena jatkona aiemmillä strategiakirjauksille ja sitoumuksille. Ympäristövaliokunta on tarkastellut ehdotuksen suhdetta kansainvälisiin sitoumuksiin ja korostaa hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin IPCC:n lokakuussa 2018 julkaiseman ns. 1,5 C^o:n raportin tärkeyttä. Suomi on myös liittynyt Irti hiilestä -liittoumaan (Powering Past Coal Alliance), joka kannustaa EU-maita luopumaan hiilen käytöstä vuoteen 2030 mennessä Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi. Ympäristövaliokunta korostaa, että Suomen tulee pyrkiä siirtymään nopeasti kohti päästötöntä energiataloutta. Kahdeksan eduskuntapuoluetta on linjannut energiapolitiikkaa, ilmastopolitiikkaa ja päästöoikeuksia koskevia tavoitteita tulevien ilmastohaasteiden voittamiseksi.

Ehdotuksen valmistelun yhteydessä on arvioitu ja vertailtu lukuisia vaihtoehtoja, joilla ehdotuksen tavoitteeseen, kivihiilen käytöstä luopumiseen ja ilmastotavoitteiden saavuttamiseen, voitaisiin päästä. Toisaalta on arvioitu energiakäytön lopettamismahdollisuuksia muilla keinoilla kuin kiellolla ja toisaalta vertailtu kiellon voimaantulon ajankohtaa koskevia vaihtoehtoja.

Ehdotuksessa tarkastellut, päästöraja-arvojen tiukentamista, päästökauppajärjestelmää, energia-verotusta, kiellon toteuttamista sähkömarkkinalain kautta tai ns. 0-vaihtoehtoa koskevat mallit on kuitenkin todettu ongelmallisiksi tai nyt ehdotettua tehottomammiksi tavoiksi päästä edellä kuvattuihin tavoitteisiin.

Kivihiilen kiellon vaikutukset hiilidioksidipäästöihin eivät kuitenkaan ole yksiselitteisiä. Markkinaehtoisesti kivihiililaitosten hiilidioksidipäästöjen on arvioitu laskevan perusskenaariossa, jossa päästökaupan vaikutusta ei huomioitaisi, 3,6 miljoonasta hiilidioksiditonniasta tasolle 2,5 miljoonaa tonnia vuosien 2025 ja 2030 välillä. Kivihiilen kiello vuonna 2030 laskisi päästöt 1,4 miljoonan tonnin tasolle vuonna 2030. Päästökaupan vuoksi kiello ei kuitenkaan suoraan vaikuta EU-tason päästöihin, ellei päästöoikeuksia samassa yhteydessä mitätöidä tai siirretä markkinavausvarantoon.

Kiellon merkitystä ilmastönäkökulmasta voi vähentää se, että hiilen on arvioitu korvautuvan pääosin biomassalla, jonka käyttö kasvaisi noin 2—2,8 TWh ja perustuisi osin tuontiin. Biomassan poltto aiheuttaa hiilidioksidipäästöjä ja pienhiukkaspäästöjä. Biomassan hiilidioksidipäästöt otetaan kuitenkin huomioon maankäyttösektorin kasvihuonekaasutaseessa, eikä niitä oteta toiseen kertaan huomioon polton yhteydessä. Laskennallisesti biomassan polttaminen ei siten tuota hiilidioksidipäästöjä.

Kiellon voimaantuloajankohdan osalta on tarkasteltu niitä vaikutuksia, joita kiellolla olisi, jos se toteutettaisiin vaihtoehtoisesti vuonna 2025 tai 2030. Voimaantulon ajankohdalla on vaikutuksia

Valiokunnan mietintö TaVM 33/2018 vp

sekä kivihiiltä korvaavien investointien ajoitukseen että sisältöön. Ajankohta vaikuttaa luonnollisesti myös kasvihuonekaasupäästöihin. Kivihiilen kiello vuonna 2025 aikaistaisi päästöjen laskua päätyen 2,1 miljoonan tonnin tasolle jo vuonna 2025. Pääasiassa taloudellisten vaikutusten, ennen aikaisten investointien aiheuttamien ongelmien ja asiaan liittyvien valtiosääntöoikeudellisten näkökohtien vuoksi esityksessä on päädytty ehdottamaan kiellon voimaantulon ajoittamista 2020-luvun loppuun. Samalla on kuitenkin pidetty tärkeänä kannustaa kivihiilen energiakäytöstä luopumista ja korvaamista uusiutuvilla tai vähäpäästöisillä energialähteillä nopeutetussa aikataulussa energiatukiohjelman ja erillisen kannustepaketin kautta.

Kivihiilen kiellon kohteena olevan hiilen energiakäytön on arvioitu vuonna 2029 olevan noin 3,4–4,3 TWh. Useimmissa käyttökohteissa hiilestä luovutaan markkinaehtoisesti jo aiemmin. Hiilen energiakäytöstä luopumisella ei siten voida katsoa olevan taloudellisia vaikutuksia sellaisissa kohteissa, joissa hiiltä pääasiallisena polttoaineena käyttävä laitos poistetaan käytöstä ennen kiellon voimaantuloa. Monipolttoainevoimaloissa vähäiset lisäinvestoinnit voivat olla tarpeen.

Eniten kustannusvaikutuksia hiilen energiakäytön kieltäminen toukokuussa 2029 aiheuttaisi Vaasan ja Helsingin kaukolämpöverkoissa, joissa hiili on pääpolttoaine. Taloudelliset vaikutukset liittyvät ennen kaikkea nykyisten laitteistojen ennen aikaiseen käytöstä poistamiseen ja korvausinvestointeihin. Toisaalta pitkän siirtymäajan voidaan arvioida mahdollistavan myös uusien energiateknologioiden ja energiatehokkaiden ratkaisujen käyttöönottoa.

Talousvaliokunta pitää ehdotuksen perusratkaisuja edellä kuvattujen tavoitteiden näkökulmasta perusteltuina. Samalla valiokunta pitää tärkeänä, että kivihiiltä korvaavat ratkaisut ovat tosiasiasa kasvihuonekaasupäästöjä vähentäviä ja että energiatukiohjelma tukee siirtymää kohti vähähiilisiä ratkaisuja.

Huoltovarmuus

Kivihiili on sähkön ja lämmön tuotannon huoltovarmuuden ja toimitusvarmuuden kannalta merkittävä polttoaine. Se on helposti varastoitavaa, ja sitä on saatavilla useista lähteistä. Nyt käsiteltävässä esityksessä on pyritty turvaamaan hiilen käyttö myös 1.5.2029 jälkeen tilanteissa, joissa lämmön tai sähkön tuotannon huoltovarmuus tai toimitusvarmuus tätä edellyttää. Esityksen mukaan lakia ei sovellettaisi, kun viranomaisten poikkeusoloja koskevat toimivaltuudet ovat käytössä valmiuslain 2 luvun nojalla, eikä tehoreservijärjestelmään hyväksytyissä laitoksissa. Samoin laissa on huomioitu se, että sähkön tai lämmön tuotannon turvaaminen vakavassa häiriötilanteessa tai lämmön toimitusvarmuuden turvaaminen ylivoimaisen esteen vallitessa voi edellyttää hiilen energiakäyttöä.

Esityksen ei ole välittömästi arvioitu vaikuttavan sähkön ja lämmön tuotannon huoltovarmuuteen ja toimitusvarmuuteen. Talousvaliokunta kiinnittää huomiota hallituksen esityksen perusteluissakin todettuun seikkaan, jonka mukaan hiilen käytön väheneminen yleisesti ja riippumatta nyt säädettävästä kiellosta voi vaikuttaa huolto- ja toimitusvarmuuteen: hiilen maahantuonnin vähentyessä maahantuojien velvollisuus varastoida hiiltä vähenee. Tämän yleisen kehityksen vuoksi talousvaliokunta pitää tärkeänä selvittää, millaisia uusia mekanismeja tarvitaan varmistamaan kotimaisten polttoaineiden huoltovarmuus.

Valiokunnan mietintö TaVM 33/2018 vp

Talousvaliokunta kiinnittää huomiota siihen, että ehdotetun lain 6 ja 7 §:ssä nyt säädettävät edellytykset poikkeamismenettelyille ovat varsin tiukat ja yksityiskohtaiset. Talousvaliokunta pitää sinänsä perusteltuna, että edellytykset poikkeukselle ovat tiukat ja säännöstä sovellettaisiin lähinnä force majeure -olosuhteiden vallitessa. Talousvaliokunta kiinnittää kuitenkin huomiota siihen, että ottaen huomioon, että säännökset tulisivat sovellettaviksi vasta 1.5.2029 alkaen, toimintaympäristössä ja energiamarkkinoilla voi tapahtua tähän mennessä varsin merkittäviä muutoksia, ja huolto- ja toimitusvarmuuteen liittyvän sääntelyn ajantasaisuutta voidaan joutua arvioimaan jo ennen tätä. Muutokset voivat edellyttää nykyisen huolto- ja toimitusvarmuutta koskevan sääntelyn, kuten tuontipolttoaineiden velvoitevarastointia koskevan lain, muuttamista tai uutta lainsäädäntöä.

Kivihiilen kielto ja päästökauppa

Kivihiilen kieltoa koskeva ehdotus liittyy läheisesti päästökauppajärjestelmään. Päästökauppa on EU:n tärkein kunnianhimoisen ilmastopolitiikan ohjauskeino. Kansallista päästökauppalakia on juuri uudistettu (TaVM 26/2018 vp — HE 228/2018 vp). Valtioneuvostolle annetaan tässä yhteydessä valtuus päättää päästöoikeuksien mitätöimisestä tapauksessa, jossa sähköntuotantokapasiteettia suljetaan Suomen alueella kansallisten lisätoimien vuoksi. Muutosten taustalla on päästökauppadirektiivi, joka antaa mahdollisuuden mitätöintiin, mikäli sähköntuotantokapasiteettia suljetaan jäsenvaltion alueella kansallisten lisätoimenpiteiden vuoksi. Käytännössä päästöoikeuksien mitätöintiä voi Suomessa mahdollistaa erityisesti juuri nyt esitetty kivihiilen energiakäytön kielto. Talousvaliokunta on edellä viitatussa mietinnössään pitänyt mitätöintimahdollisuutta tärkeänä keinona tehostaa päästökaupan toimivuutta mutta korostanut, että samalla on arvioitava sen yhteentoimivuutta ja tosiasiallisia yhteisvaikutuksia markkinavakausvarantomekanismin kanssa.

Talousvaliokunta pitää tärkeänä myös päästökauppajärjestelmän edelleen kehittämistä ja soveltamisalan laajentamisen arviointia ja viittaa tältä osin myös ympäristövaliokunnan edellä viitatussa lausunnossaan esittämiin arvioihin. Samoin valiokunta pitää tärkeänä kytkeä päästökauppa innovaatiotoimintaan ja ilmastorahoitukseen. Samalla on tärkeää arvioida, miten nämä ohjauskeinot kytkeytyvät kansallisen tason toimiin, kuten jäljempänä käsiteltyyn energiatukeen, ja varmistaa järjestelmien yhteensopivuus.

Kivihiilen kielto, energiamurros ja tukijärjestelmät

Ehdotuksen tavoitteiden toteutumisen kannalta keskeistä on, että kivihiiltä korvaavat investoinnit suuntautuvat oikein. Myös ympäristövaliokunta on edellä viitatussa lausunnossaan kiinnittänyt huomiota siihen, että ympäristövaikutusten kannalta on tärkeää, että kivihiili korvautuisi muilla kuin polttoon perustuvilla järjestelmillä ja että tämä tulisi huomioida myös energiatukipäätöksissä tulevilla hallituskausilla.

Energiamurros merkitsee mahdollisuuksia lämmön ja sähkön tuotantoon ilman fossiilisia polttoaineita, mahdollisuuksia bioenergian käyttöön erityisesti säätövoimana ja siirtymää päästöttömään energiatalouteen. Tässä keskeisiä keinoja ovat erityisesti tuuli, aurinko, geoterminen energia ja kestävästi tuotettu biomassa. Lisäksi energiatehokkuuteen liittyvien innovaatioiden ja ener-

Valiokunnan mietintö TaVM 33/2018 vp

giansäästön rooli korostuu. Älyverkkojen ja hajautetun energiantuotannon myötä myös loppukäyttäjien aktiivinen rooli energiamarkkinoilla korostuu.

Kivihiiltä korvaavien energiamuotojen käyttöönottoa tulee tukea myös taloudellisin ohjauskeinoin. Erityisesti hallituksen esityksessäkin käsitellyssä energiatuessa tulee huomioida tukipanos-ten kohdentaminen lämmittämisen vähähiilisyyttä edistäviin hankkeisiin ja erityisesti myös muuhun kuin polttoon perustuviin uuden teknologian pilotointi- ja kokeiluhankkeisiin.

Energiatukiohjelmaa täydentäisi kivihiilestä vapaaehtoisesti nopeutetussa aikataulussa vuoteen 2025 irtautuvien suurten kaupunkien kannustinpaketti. Tämä jakautuisi puoliksi tällaisten kaupunkien sähkön ja lämmön yhteistuotantoon liittyvien investointien edistämiseen sekä puoliksi tällaisten kaupunkien kivihiiltä korvaavien, uutta ei polttoon perustuvaa teknologiaa hyödyntävien investointien, kuten lämpövarastojen, geotermisen energian ja suurten lämpöpumppujen, edistämiseen. Kannustepaketin suuruudeksi on kaavailtu 90 miljoonaa euroa.

Talousvaliokunta on arvioinut kannustinpakettia uusiutuvilla energialähteillä tuotetun sähkön tuotantotuesta annetun lain ja tuulivoiman kompensatioalueista annetun lain muuttamisen yhteydessä (TaVM 6/2018 vp — HE 175/2017 vp). Talousvaliokunta on pitänyt pakettia tarpeellisena erityisesti CHP-laitoksiin kehityksen ja kivihiilestä irtautumisen tukemiseksi. Samalla valiokunta on korostanut, että kannustinpaketissa tulee korostua riittävällä tavalla uusien, hiiltä korvaavien teknologioiden mahdollisuudet energiamurroksen toteuttamisessa. Energiatukien järjestelmän kehittämistarpeita tulisi arvioida kokonaisuutena ja varmistaa, etteivät ohjauskeinot ole toisiinsa nähden päällekkäisiä.

Kokoavia huomioita

Talousvaliokunta pitää kivihiilen kieltoa perusteltuna ja konkreettisena tapana vastata päästötavoitteisiin ja edistää energiamurrosta. Se on myös merkittävä viesti sitoumuksesta ilmastoratkaisujen edistämiseen. Ilmastotavoitteiden saavuttaminen puoltaisi nyt esitettyä kunnianhimoisempaa aikataulua hiilen käytöstä luopumiseen. Toisaalta suurimmassa osassa laitoksia muutos tapahtunee jo ennen kiellon voimaantuloa. Vaikka ehdotuksesta seuraa kustannuksia alan toimijoille, taloudellisia vaikutuksia voidaan kompensoida kohdistamalla energiatukiohjelmaa hiiltä korvaaviin investointeihin. Talousvaliokunta kiinnittää huomiota myös siihen, etteivät kiellon ympäristövaikutukset ole yksiselitteisiä, vaan riippuvat sekä korvaavista energiamuodoista että päästökauppajärjestelmän toimivuudesta. Keskeistä on, että hiiltä korvaavat energiamuodot tosiasiallisesti tukevat siirtymää kohti päästötöntä energiataloutta. Talousvaliokunta korostaa myös, että tukijärjestelmien painopisteen tulisi siirtyä tuotannon tukemisesta innovaatioiden ja päästötönmään energiatalouteen johtavien investointien tukemiseen.

VALIOKUNNAN PÄÄTÖSEHDOTUS

Talousvaliokunnan päätösehdotus:

Eduskunta hyväksyy muuttamattomana hallituksen esitykseen HE 200/2018 vp sisältyvät 1. ja 2. lakiehdotuksen.

Valiokunnan mietintö TaVM 33/2018 vp

Helsingissä 7.2.2019

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

puheenjohtaja Martti Mölsä sin
varapuheenjohtaja Harri Jaskari kok
jäsen Touko Aalto vihr
jäsen Petri Honkonen kesk
jäsen Hannu Hoskonen kesk
jäsen Lauri Ihalainen sd
jäsen Katri Kulmuni kesk
jäsen Eero Lehti kok
jäsen Markus Lohi kesk
jäsen Lea Mäkipää sin
jäsen Johanna Ojala-Niemelä sd
jäsen Arto Pirttilahti kesk
jäsen Hanna Sarkkinen vas
jäsen Ville Skinnari sd

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Lauri Tenhunen